

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XXV

Warszawa, dnia 18 grudnia 1948 r.

Nr 27

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA:

- Poz. 65.** Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 1 grudnia 1948 r. o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 31 sierpnia 1935 r. o organizacji państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ 232

ZARZĄDZENIA:

- Poz. 66.** Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów w sprawie zmiany Instrukcji organizacyjnej jednostek kierowniczych, wykonawczych i centralnych państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ 232

- Poz. 67.** Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 10 listopada 1948 r. o wprowadzeniu uzupełnień w zarządzeniu Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 22 grudnia 1947 r. o zmianie granic uprawnień pieniężnych (tom A. 3.) 232

- Poz. 68.** Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 10 listopada 1948 r. o wprowadzeniu zmian w zarządzeniu Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 22 grudnia 1947 r. o zmianie niektórych postanowień przepisów gospodarczych A. 3. w sprawie powierzania dostaw i robót 233

- Poz. 69.** Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 9 grudnia 1948 r. o upoważnieniu Dyrektora Zakładu Techniki Pocztovej do zlecania pracownikom Ministerstwa Poczty i Telegrafów i p. p. P. P. T. T. wykonania prac objętych zakresem działania Zakładu Techniki Pocztovej. 233

- Poz. 70.** Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 30 listopada 1948 r. o prowizji za sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych 233

- Poz. 71.** Tymczasowa instrukcja organizacyjna Pocztovej Służby Zdrowia. 234

- Poz. 72.** Wymiana przekazów pocztowych ze Szwecją 236

OKÓLNIKI:

Kierowanie telegramów przeznaczonych zagranicę. — Wpłaty na rachunek czekowy w P. K. O. Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej. — Przesyłanie pocztą kwitów kasowych. — Terminowe opracowywanie i przesyłanie adresów pomocniczych. — Zryczałtowanie opłat za korespondencję R. S. W. „Prasa“. — Terminowe zwracanie niewypłaconych przekazów czekowych P. K. O. — Pełnomocnictwa pocztowe władz i urzędów. — Umarzanie zaległych należności radiofonicznych b. radioabonentów Radiowęzłów. — Legitymowanie odbiorców przesyłek pocztowych. — Zmiana w wykazie instytucji uprawnionych do nadawania przesyłek za opłatą ryczałtową. — Zmiana w cenniku kartek i płatnych druków pocztowych i radiofonicznych 236

KOMUNIKATY:

Zwrotne poświadczenia odbioru. — Wkładanie do paczek odpisów adresów. — Zwolnienie sprzedawców znaczków pocztowych od podatku obrotowego. — Zmiany w Cenniku Czasopism. — Sprzedaż naletek na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża. — Poszukiwanie dłużników. — Legitymacje unieważnione 239

ROZPORZĄDZENIA:

Poz. 65.

Rozporządzenie

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 1 grudnia 1948 r. o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 31 sierpnia 1935 r. o organizacji państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

Na podstawie art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U.R.P. z r. 1932, Nr 105, poz. 879) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 31 sierpnia 1935 r. o organiza-

cji państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 20, poz. 55) z późniejszymi zmianami, wprowadza się zmianę następującą:

W § 11 wstawia się nowy punkt VI o brzmieniu: „VI. Wojskowy“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1948 r.

Minister Poczty i Telegrafów

Prof. dr inż. W. Szymanowski.

ZARZĄDZENIA:

Poz. 66.

Zarządzenie

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 1 grudnia 1948 r. w sprawie zmiany Instrukcji organizacyjnej jednostek kierowniczych, wykonawczych i centralnych państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

W instrukcji organizacyjnej jednostek kierowniczych, wykonawczych i centralnych państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta Telegraf i Telefon“ z dnia 31 sierpnia 1935 roku (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 20, poz. 56) z późniejszymi zmianami (Dz. Urz. Min. P. T. z roku 1945 Nr 2, poz. 20; z roku 1946 Nr 2 poz. 11 Nr 3 poz. 20, Nr 4, poz. 24; z roku 1947 Nr 2, poz. 11 i z roku 1948 Nr 15 poz. 34) wprowadza się następujące zmiany:

1. W rozdz. II, § 3 w ustępie: „W skład Dyrekcji Okręgów Poczty i Telegrafów zgodnie z § 11 rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 31 sierpnia 1935 r. o organizacji P. P. T. T. wchodziły“ po punkcie V wstawia się nowy pkt. VI o brzmieniu następującym:
„VI wojskowy“.

2. W rozdz. II, § 3, pkt. 4 skreśla się wyraz: „wojskowy“.

3. W rozdz. II, § 3, po punkcie 16 wstawia się nowy ustęp o brzmieniu następującym: „Organizację Wydziału Wojskowego i skład oddziałów normuje odrębny regulamin“.

4. W rozdz. II, § 4 skreśla się w całości ustęp 4.

5. W rozdz. II, § 4, w punkcie 16 w ustępie pod literą „b“ po słowie „administracyjnych“ wstawia się nowy ustęp o brzmieniu następującym:

„Wydział Wojskowy

Zakres działania Wydziału Wojskowego oraz współpracy z nim innych komórek organizacyjnych określają odrębne przepisy“.

6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1948 r.

Minister Poczty i Telegrafów

Prof. dr inż. W. Szymanowski.

Poz. 67.

Zarządzenie

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 10 listopada 1948 r. o wprowadzeniu uzupełnień w zarządzeniu Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 22 grudnia 1947 r. o zmianie granic uprawnień pieniężnych (tom. A. 3).

§ 1. W części I, Dział I, Rozdz. 1, § 2 (2) przepisów gospodarczych, zawartych w tomie 3 działu administracyjnego (A. 3.) (Dz. Urz. M. P. i T. z r. 1939, Nr 16, poz. 22) wprowadza się uzupełnienie następujące:

w § 2 (2) pkt. 6 — dodaje się po słowach: „Dyrekcje Okręgów Poczty i Telegrafów 2.000.000 zł“ słowa: „w zakresie spraw budowlanych 5.000.000 zł“

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1948 r.

Minister Poczty i Telegrafów

Prof. dr inż. W. Szymanowski.

Poz. 68.

Zarządzenie

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 10 listopada 1948 r. o wprowadzeniu zmian w zarządzeniu Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 22 grudnia 1947 r. o zmianie niektórych postanowień przepisów gospodarczych A. 3. w sprawie powierzenia dostaw i robót.

§ 1. W części III przepisów gospodarczych, zawartych w tomie 3 działu administracyjnego (A. 3.) (Dz. Urz. M. P. i T. z roku 1939 Nr 16, poz. 22) wprowadza się zmiany następujące:

W § 231 (1) ust. a) słowa: „2.000 zł”, zmienia się na „100.000 zł”. —

W § 231 (1) ust. b) słowa: „60.000 zł” zmienia się na „300.000 zł”. —

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1948 r.

Minister Poczty i Telegrafów

Prof. dr inż. W. Szymanowski.

Poz. 69.

Zarządzenie

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 9 grudnia 1948 r. o upoważnieniu Dyrektora Zakładu Techniki Pocztovej do zlecania pracownikom Ministerstwa Poczty i Telegrafów i p. p. „P. P. T. T.” wykonania prac objętych zakresem działania Zakładu Techniki Pocztovej.

Do czasu odpowiedniego skompletowania personelu Zakładu Techniki Pocztovej zarządzam co następuje:

- 1) Upoważniam Dyrektora Zakładu Techniki Pocztovej do zlecania pracownikom Ministerstwa Poczty i Telegrafów i państwowego przedsiębiorstwa P. P. T. T. wykonania prac wchodzących w zakres działania Zakładu Techniki Pocztovej.
- 2) Zlecenie wykonania pracy odbywa się w porozumieniu z właściwym Dyrektorem Departamentu Min. P. i T. względnie Dyrektorem Okręgu P. i T. lub jednostki centralnej.
- 3) Na okres wykonania pracy zleczonej pracownik może być zwolniony od normalnych zajęć służbowych. Zwolnienie na okres dłuższy niż 10 dni wymaga zgody Ministra P. i T.

- 4) Prace zleczone mają charakter odpłatny. Wynagrodzenie za pracę zleconą, o ile nie jest uregulowane obowiązującymi przepisami, ustala każdorazowo Dyrektor Z. T. P. na podstawie oceny wykonanej pracy.

W przypadku wykonania pracy zleczonej w godzinach służbowych pracownik otrzymuje wynagrodzenie, przewidziane w pkt. 1 tego ustępu, zmniejszone o kwotę stanowiącą iloczyn 1/200 wynagrodzenia miesięcznego brutto pracownika przez ilość godzin zużytych na wykonanie pracy zleczonej.

- 5) Wydatki na prace zleczone pokrywane są z właściwych kredytów Zakładu Techniki Pocztovej.
- 6) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów

Prof. dr inż. W. Szymanowski.

Poz. 70.

Zarządzenie

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 30 listopada 1948 r. o prowizji za sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych.

W związku z postanowieniem § 23 ordynacji pocztowej zarządzam co następuje:

§ 1. Prawo do prowizji za sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych przysługuje:

- a) osobom, które zobowiążą się do detalicznej sprzedaży znaczków pocztowych i druków płatnych w stałych punktach sprzedaży, dostępnych dla publiczności i które zostaną w tym celu zarejestrowane we właściwych urzędach pocztowych (agencjach),
- b) pośrednikom pocztowym.

Wysokość prowizji ustala się jak następuje:

- a) dla sprzedawców, których punkty sprzedaży znajdują się w obrębie budynków placówek p. t. — na 1%,

- b) dla sprzedawców, których punkty sprzedaży znajdują się w miejscowościach posiadających placówki p. t., a czynne są poza obrębem budynków tych placówek — na 2%,

- c) dla sprzedawców, których punkty sprzedaży znajdują się w miejscowościach nie posiadających placówek p. t., oraz dla pośredników pocztowych — na 3%,

- d) dla kiosków stanowiących własność Związku Zawodowego Pracowników Poczty i Telekomunikacji w Polsce i prowadzonych na rachunek tego Związku, niezależnie od miejsca, w którym kiosk się znajduje — na 3%,
— wartości zakupionych w urzędzie po-

cztowym (agencji) znaczków pocztowych i druków płatnych.

Prowizję wypłaca się w znaczkach pocztowych.

§ 2. Warunki szczegółowe, pod jakimi odbywa się sprzedaż przez urzędy pocztowe (agencje) znaczków pocztowych i druków płatnych prywatnym sprzedawcom, określa regulamin

wydany przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 5 czerwca 1945 r. o prowizji za sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 2, poz. 16). —

w/z Minister Poczty i Telegrafów

Z. Lipiński.

Poz. 71.

Tymczasowa instrukcja organizacyjna Pocztovej Służby Zdrowia.

1. W celu podniesienia stanu zdrowotnego pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ organizuje się Pocztową Służbę Zdrowia.

2. Personel Pocztovej Służby Zdrowia stanowią:

- a) Naczelny Lekarz,
- b) lekarze okręgowi,
- c) lekarze ambulatoryjni,
- d) pomocniczy personel lekarski (sanitariu-sze, pielęgniarze).

3. Naczelny lekarz jest fachowym referentem Ministerstwa Poczty i Telegrafów w zakresie Pocztovej Służby Zdrowia oraz lekarzem zaufania. Do obowiązków jego należy:

- a) ogólny nadzór nad sprawami higieny i bezpieczeństwa pracy oraz nad zdrowotnością pracowników Ministerstwa P. i T. i P. P. T. i T.
- b) koordynacja pracy lekarzy okręgowych,
- c) organizowanie systematycznych badań pracowników,
- d) opracowywanie wytycznych w sprawie organizowania ambulatoriów lekarskich,
- e) organizacja propagandy higieny pracy osobistej i życia codziennego,
- f) opracowywanie zasadniczego planu warunków pracy oraz uczestnictwo w projektowaniu wszelkich nowych inwestycji w celu zastosowania najnowszych zdobyczy technicznych w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ogólnych zagadnień zdrowotnych,
- g) opracowywanie programów wykładów w zakresie higieny i bezpieczeństwa pracy na kursach zawodowych,
- h) opracowywanie systemu odżywiania pracowników na terenie pracy,
- i) uzgadnianie wszelkich zarządzeń dotyczących Pocztovej Służby Zdrowia z Ministerstwem Zdrowia oraz utrzymywanie kontaktu z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej,
- j) występowanie w charakterze delegata w Międzyministerialnej Komisji Higieny i Bezpieczeństwa Pracy,
- k) przedstawianie kwartalnych sprawozdań z działalności Pocztovej Służby Zdrowia

Ministerstwu Poczty i Telegrafów oraz Ministerstwu Zdrowia,

1) przedstawianie Ministerstwu P. i T. wniosków dotyczących usprawnienia działalności Pocztovej Służby Zdrowia.

4. Organami Pocztovej Służby Zdrowia na terenie Dyrekcyj Okręgowych Poczty i Telegrafów są lekarze okręgowi. Lekarze ci są lekarzami zaufania, pod względem służbowym podlegają Dyrektorom Okręgów Poczty i Telegrafów, a pod względem fachowym naczelnemu lekarzowi.

We wszelkich sprawach dotyczących zagadnień Pocztovej Służby Zdrowia lekarze okręgowi odnoszą się w drodze służbowej do przełożonej Dyrekcji. Do zakresu czynności tych lekarzy należy:

- a) nadzór sanitarny nad miejscami i warunkami pracy pod względem higieny i bezpieczeństwa pracy,
- b) prowadzenie akcji oświatowej i propagandowej w zakresie higieny ogólnej i bezpieczeństwa pracy wśród pracowników przez odczyty, pogadanki oraz przez wykłady na zawodowych kursach,
- c) przeprowadzanie okresowych badań lekarskich pracowników, dokonywanie eliminacji pracowników nienadających się do danego rodzaju prac oraz stawianie wniosków o przeniesienie ich do innego działu służby,
- d) przeprowadzanie badań lekarskich nowowstępujących do pracy,
- e) zapobieganie chorobom społecznym, zakaźnym i zawodowym w porozumieniu z Wojewódzkimi Wydziałami Zdrowia,
- f) przedstawianie Dyrekcji wniosków w sprawie organizowania ambulatoriów lekarskich oraz w sprawie zaopatrzenia ich w niezbędny sprzęt lekarski i konieczne środki lecznicze,
- g) ambulatoryjne udzielanie doraźnej pomocy lekarskiej,
- h) prowadzenie lekarskiej księgi, chorych oraz księgi przychodu i rozchodu środków opatrunkowych i lekarstw,
- i) opracowywanie miesięcznych sprawozdań z działalności Pocztovej Służby Zdrowia

na terenie Okręgów i przedstawianie ich naczelnemu lekarzowi.

5. W zależności od miejscowych warunków i potrzeb lekarze okręgowi mogą mieć do pomocy lekarzy ambulatoryjnych. Lekarze ambulatoryjni zatrudnieni są bądź w ambulatoriach lekarskich, zorganizowanych przy Dyrekcjach Okręgowych, bądź w ambulatoriach przy jednostkach organizacyjnych p. p. P. P. T. i T. o większej ilości personelu. Pod względem służbowym lekarze ci podlegają Dyrektorom Okręgów, pod względem fachowym — właściwym lekarzom okręgowym.

Do obowiązków lekarzy ambulatoryjnych należą czynności, przewidziane dla lekarzy okręgowych, a wymienione w ust. 4 pkt. g, h, niniejszej instrukcji. Miesięczne sprawozdania ze swej działalności, lekarze ambulatoryjni przedstawiają lekarzom okręgowym.

6. Oprócz personelu lekarskiego w ambulatoriach Pocztovej Służby Zdrowia zatrudnione są pomocnicze siły lekarskie (sanitariusze, pielęgniarki). Pracownicy ci pod względem służbowym podlegają Dyrektorom Okręgów, a pod względem fachowym właściwym lekarzom okręgowym i ambulatoryjnym. Zakres czynności pomocniczego personelu lekarskiego obejmuje:

- a) pomoc sanitarną w wypadkach nagłych uszkodzeń lub zachorowań pracowników w czasie pracy,
- b) wykonywanie pomocniczych zabiegów lekarskich w ambulatoriach,
- c) prowadzenie ewidencji chorych pracowników od chwili rozpoczęcia aż do zakończenia leczenia,
- d) wykonywanie czynności zleconych im przez lekarzy, którym podlegają pod względem fachowym.

7. Badania lekarskie nowowstępujących do pracy przeprowadzane są na zlecenie władzy przyjmującej do pracy. Wyniki badań ustala się na podstawie tabeli stanów chorobowych, stanowiącej załącznik do § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7. II. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 17 poz. 150).

8. Ambulatoria lekarskie organizowane są przez właściwe Dyrekcje Okręgów Poczty i Telegrafów przy fachowym współudziale lekarzy okręgowych po uprzednim uzyskaniu zgody na uruchomienie ich ze strony Ministerstwa Poczty i Telegrafów. Ambulatoria te winny być wyposażone w niezbędny sprzęt lekarski oraz we wszelkie konieczne środki dla niesienia doraźnej pomocy. Przedmioty ruchomego inwentarza stanowiące wyposażenie ambulatoriów winny być zainwentaryzowane w sposób przewidziany w przepisach gospodarczych. Na środki opatrunkowe natomiast i leki przydzielone do dyspozycji ambulatoriów winna być prowadzona księga przychodu i rozchodu.

W księdze tej należy przychodować wszystkie środki opatrunkowe i lekarstwa zakupywane, a po stronie rozchodów należy rejestrować wypadki zużycia względnie wydania tych środków. Księga przychodu i rozchodu winna być zamykana z końcem miesiąca kalendarzowego a bilans zestawienia przynosić należy jako pierwszą pozycję miesiąca następnego.

9. Czas pracy lekarzy i pomocniczego personelu lekarskiego oraz godziny ich zajęć w ambulatoriach Pocztovej Służby Zdrowia ustalają właściwe Dyrekcje Okręgu Poczty i Telegrafów na wnioski lekarzy okręgowych. Należy przy tym mieć na uwadze, aby lekarze zatrudnieni byli w ambulatoriach przynajmniej przez 2 — 3 godz. dziennie. W czasie godzin pracy ustalonych dla ambulatoriów winien być stale na miejscu pomocniczy personel lekarski, który wykonuje zabiegi wchodzące w zakres jego czynności oraz udziela doraźnej pomocy w nagłych wypadkach. W wypadkach, wymagających niezwłocznej interwencji lekarskiej personel pomocniczy porozumiewa się z zainteresowanymi lekarzami. W związku z tym należy, w miarę możliwości, zaopatrywać ambulatoria lekarskie w połączenia telefoniczne.

10. Z usług Pocztovej Służby Zdrowia korzystają wyłącznie pracownicy p. p. P. P. T. i T. w ustalonych dla ambulatoriów godzinach pracy.

11. Środkiem, uzupełniającym pomoc lekarską w nagłych wypadkach, są apteczki ratownicze. W apteczki te należy w pierwszym rzędzie zaopatrywać jednostki organizacyjne o większym skupieniu personelu oraz działy służby gdzie istnieje największa możliwość wypadków.

Apteczki ratownicze winny zawierać najniezbędniejsze środki konieczne dla niesienia doraźnej pomocy. Spis środków stanowiących wyposażenie apteczki wraz ze sposobem użycia winien znajdować się w apteczce. Nadzór nad apteczkami należy powierzyć pracownikom specjalnie do tego wyznaczonym, w miarę możliwości obeznanym z ratownictwem.

12. Zakupy środków leczniczych oraz przedmiotów stanowiących wyposażenie ambulatoriów tudzież artykułów potrzebnych dla skompletowania apteczek winny być dokonywane w sposób ustalony dla zakupów uskutecznianych dla potrzeb p. p. P. P. T. i T.

13. Kredyty potrzebne na wydatki związane z potrzebami Pocztovej Służby Zdrowia należy zapotrzebować każdego miesiąca w sposób określony w zarządzeniu Ministerstwa z dnia 22. VI. 1946 r. Nr OP. 235.

14. Postanowienia niniejszej instrukcji obowiązują do czasu ostatecznego ustalenia form organizacyjnych Pocztovej Służby Zdrowia.

Nr Pers. 2320 z dnia 26 listopada 1948 r.

Poz. 72.

Wymiana przekazów pocztowych ze Szwecją.

1. Podejmuje się wzajemną wymianę przekazów pocztowych między Polską a Szwecją na zasadzie Porozumienia i Regulaminu wykonawczego do Porozumienia o przekazach pocztowych Światowego Związku Pocztowego (Paryż 1947 r.).
2. Do wymiany dopuszcza się zwykle przekazy pocztowe (także za poświadczeniem wypłaty) z wyłączeniem przekazów telegraficznych, pobraniowych i zleceniowych.
3. Przekazy pocztowe, nadawane do Szwecji, należy wystawiać w walucie szwedzkiej t. j. w koronach szwedzkich i oznaczać słownie kwoty przekazowe w języku francuskim.
4. Najwyższa dopuszczalna kwota przekazu wynosi w obu kierunkach 400 koron szwedzkich.
5. Wpłacone przez nadawców kwoty przekazowe przeliczają urzędy nadania na korony szwedzkie według kursu obowiązującego dla przekazów pocztowych do Szwecji.
6. Przekazy pocztowe nadawane w Polsce do Szwecji należy kierować luzem do urzędów przeznaczenia za pośrednictwem polskiego wyjściowego urzędu wymiany dla przesyłek listowych.
7. Przekazy pocztowe ze Szwecji opiewające na korony szwedzkie nadchodzące będą w listach służbowych do urzędu pocztowego Warszawa 1 (oddział przekazów zagranicznych).
Przekazy takie nadchodzące omyłkowo wprost do urzędów przeznaczenia należy przesyłać w służbowych listach polecanych do urzędu pocztowego Warszawa 1 (oddział przekazów zagranicznych) w celu kontroli i przeliczenia na walutę polską.
8. Urząd pocztowy Warszawa 1 postępuje z nadesłanymi przekazami w myśl postanowień zarządzenia z dnia 2 września 1948 r. Nr PZ. 110 w sprawie obrotu pocztowo-telekomunikacyjnego z Czechosłowacją, podanych w części „Przekazy pocztowe i pobrania“ (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 21 poz. 21), wpisując je do specjalnego wykazu przekazów pocztowych ze Szwecji do Polski.
9. Opłaty od przekazów pocztowych do Szwecji należy pobierać według taryfy, obowiązującej dla przekazów pocztowych w obrocie zagranicznym.
10. Reklamacje, żądania informacji, sprostowania adresu itp. należy kierować pod adresem „Direction Générale des Postes, Bureau de la Comptabilité, Stockholm“.
11. Wysyłanie przekazów pocztowych do Szwecji dopuszczalne jest tylko na podstawie zezwolenia Komisji Dewizowej, o które nadawca powinien się postarać i złożyć je w urzędzie pocztowym przy nadaniu przekazu. Kwoty przekazowe do Szwecji mogą być jednak tylko przesyłane na pokrycie kosztów podróży, kosztów utrzymania, wypłaty tantem, prowizji, wynagrodzeń, rent, spadków i na pokrycie kosztów utrzymania placówek i przedstawicielstw. Przekazywanie należności za towary tą drogą jest niedopuszczalne.
12. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.
Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 30 lipca 1929 r. Nr 4761/VI (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 15 poz. 60) w części dotyczącej wymiany przekazów pocztowych ze Szwecją.—

Nr. PZ. 230 z dnia 16 listopada 1948 r.

OKÓLNIKI:

Kierowanie telegramów przeznaczonych zagranicę.

W tablicy kierowania telegramów w ruchu zagranicznym zamieszczonej w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr 4 z dnia 24 marca 1947 r. wprowadza się następujące zmiany:

Stronica 45. poz. 62 Grecja, w kol. 3 wyraz „Katowice“ zastępuje się wyrazem „Warszawa“.

Stronica 46. poz. 86 Islandia, w kol. 3 wyrazy „Gdynia — Radio“ zastępuje się wyrazem „Warszawa“, w kol. 4 wyrazy „Kopenhaga — Radio“ zastępuje się wyrazem „Fredericia“, w kol. 5 skreśla się wyraz „Fredericia“.

Stronica 47. poz. 97 Kongo Belgijskie, w kol.

3 wyraz „Katowice“ zastępuje się wyrazem „Warszawa“.

Stronica 49. poz. 142 Owcze Wyspy, w kol. 3 wyrazy „Gdynia — Radio“ zastępuje się wyrazem „Warszawa“, w kol. 4 wyrazy „Kopenhaga — Radio“ zastępuje się wyrazem „Fredericia“ w kol. 5 skreśla się wyraz „Fredericia“.

Stronica 50. poz. 143 Palestyna, w kol. 5 wyraz „Prah“ zastępuje się wyrazem „Fredericia“.

Nr TE. 66 z dnia 6 grudnia 1948 r.

Wpłaty na rachunek czekowy w P.K.O. Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów wyraziło zgodę na dołączanie przez dokonywujących wpłaty na rachunek czekowy w P.K.O. Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej specjalnych formularzy zestawień.

Formularze zestawień złożone do wymiarów kartki pocztowej stroną tytułową na zewnątrz, wpłacający obowiązani są spinać z blankietem nadawczym P.K.O.

Dołączone zestawienia należy pod względem

opłat traktować analogicznie, jak korespondencję zamieszczaną na odwrotnej stronie odcinka blankietu wpłaty, przeznaczonego dla odbiorcy. Przypadającą opłatę, w wysokości jak za kartkę pocztową, wpłacający winni uiszczać przez nalepienie znaczka pocztowego odpowiedniej wartości na widocznej po złożeniu stronie formularza.

Nr PK. (PRP) 221 z dnia 17 listopada 1948 r.

Przesyłanie pocztą kwitów kasowych.

W celu ułatwienia społeczeństwu dostarczania urzędom skarbowym dla celów podatkowych kwitów z bloczków kasowych urzędowego nakładu, wystawianych i wręczanych kontrahentom (kupującym, klientom itp.) przez niektórych podatników, Ministerstwo Poczty i Telegrafów na wniosek Ministerstwa Skarbu zezwoliło na przesyłanie tych kwitów pocztą do urzędów skarbowych na następujących warunkach:

Kwity kasowe (wzór w załączniku) mogą być wrzucane do skrzynek pocztowych bez opłaty i bez opakowania.

Znalezione w ciągu dnia w skrzynkach pocztowych kwity kasowe przesyła urząd p.t. w tym samym lub w następnym dniu pod adresem najbliższego urzędu skarbowego (rewizyjnego), w liście zwykłym z napisem: „W wykonaniu ustawowego obowiązku — opłatę pocztową uiszcza adresat“.

Opłatę pocztową za listy z kwitami kasowymi uiszcza w pojedynczej wysokości adresat (urząd skarbowy), naklejając w książce odbiorczej urzędowe znaczki pocztowe, zgodnie z przepisami §§ 1 i 2 rozporządzenia o przesyłkach urzędowych (Dz. Urz. M. P. i T. z 1946 r. Nr 6, str. 95 i 96).

Nr PK. 310 z dnia 15 listopada 1948 r.

Nr PK. 310 z dnia 15 listopada 1948 r.

Załącznik

wzór

Seria H 25	Nr 000001
Kwota przychodu zł	
dnia	194 r.
(wyraźny odcisk pieczęci przedsiębiorstwa z adresem)	
(podpis wystawcy kwitu)	
Min. Sk. Nr 33 (34) — Kwit kasowy	

Terminowe opracowywanie i przesyłanie adresów pomocniczych.

Stwierdzono, że adresy pomocnicze do paczek bardzo często nadchodzą do miejsca przeznaczenia, a szczególnie do dużych ośrodków ze znacznym (kilkudniowym) opóźnieniem, co w następstwie stwarza dodatkową pracę związaną z wypisywaniem zastępczych adresów pomocniczych i prowadzeniem zbędnej korespondencji z urzędami nadawczymi, powoduje opóźnienie w doręczeniu paczek oraz zatrudnianie w oddziałach oddawczych dużych urzędów od kilku do kilkunastu pracowników do podkładania opóźnionych adresów pomocniczych do właściwych wiązań adresów pomocniczych paczek doręczonych lub wydanych.

Zwraca się przeto uwagę wszystkim placówkom p.t. oraz ambulansom na przepisy zawarte w § 26 p.p. 1 i 2 Regulaminu Przewozu Poczty (tom II P. 8), które określają właściwy sposób opracowywania adresów pomocniczych w ogól-

ności, a do wymienionych wyżej dużych ośrodków w szczególności. W rozumieniu powołanych przepisów powinny urzędy (agencje) p.t. i ambulanse kierować adresy pomocnicze dla Bydgoszczy, Gdańska, Gdyni, Katowic, Krakowa, Lublina, Łodzi, Olsztyna, Poznania, Szczecina, Warszawy i Wrocławia zawsze luźno lub w osobnych wiązkach do ambulansów zdążających w kierunku tych miast. Ambulanse zaś zdążające do powyższych miast mają sporządzać osobne pakiety lub odsyłki z adresami pomocniczymi, tzw. „odsyłki AP“, jeżeli sporządzanie ich przewidziane jest w planie wymiany odsyłek. Adresów pomocniczych dla wymienionych wyżej miejscowości nie należy wkładać do wiązań ze zwykłymi przesyłkami listowymi lub z przekazami.

Nr PKm. 2100 z dnia 27 listopada 1948 r.

Zryczałtowanie opłat za korespondencję R.S.W. „Prasa“.

Minister Poczty i Telegrafów udzielił zezwolenia na nadawanie przez Oddziały Wojewódzkie Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa“ za opłatą ryczałtowaną zwykłych listów i kartek pocztowych, wysyłanych do placówek

p.t., a zawierających reklamacje w sprawach prenumeraty czasopism wydawanych przez R. S. W. „Prasa“.

Zezwolenie zostało wydane na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1949 r.

Nr PK. 233 z dnia 30 listopada 1948 r.

Terminowe zwracanie nie wypłaconych przekazów czekowych P. K. O.

Stosownie do postanowień § 41 instrukcji o obrocie czekowym dla urzędów i agencji p.t. jako zbiornic P.K.O. przy przekazach czekowych P.K.O. należy stosować takie same terminy podjęcia, jak przy przekazach pocztowych (§ 307, p. 2 ordynacji pocztowej). Stwierdzono jednak, że niektóre placówki p.t. zwracają przekazy czekowe P.K.O. ze znacznym opóźnieniem, nie przestrzegając nie tylko terminów podjęcia, lecz przetrzymując przekazy nawet poza terminem ich ważności, który wynosi 30 dni, licząc od daty tłoczni P.K.O.

Ponieważ przetrzymywanie przekazów opóźniona zwrotne ich zrealizowanie, dając tym ujemne świadectwo sprawności placówek p.t., przeto w celu usunięcia tych niedomagań przypomina się placówkom p.t. obowiązek bezwzględnego zwracania przekazów czekowych do właściwego Oddziału P.K.O. niezwłocznie po upływie terminu podjęcia.

W żadnym przypadku zwrot przekazu nie może nastąpić później, jak w ostatnim dniu terminu jego ważności.

Nr PK. (PRP) 221 z dnia 27 listopada 1948 r.

Pełnomocnictwa pocztowe władz i urzędów.

Przy przyjmowaniu pełnomocnictw pocztowych, składanych przez władze, urzędy, przedsiębiorstwa, zakłady itp. instytucje, placówki p.t. mają wątpliwości, czy od składających należy pobierać opłaty przewidziane w ordynacji pocztowej (§ 235) i w taryfie (poz. 87 i 88) za przyjęcie, zapisanie i przechowanie pełnomocnictwa.

W celu usunięcia tych wątpliwości Ministerstwo Poczty i Telegrafów wyjaśnia, że od opłat taryfowych wolne są jedynie pełnomocnictwa władz i urzędów państwowych, wymienionych w części A spisu władz i urzędów uprawnionych

do opłacania listów i kartek pocztowych znaczkami pocztowymi do opłaty przesyłek urzędowych oraz pełnomocnictwa organów przedsiębiorstwa „Polskie Kolej Państwowe“, wymienionych w części D tego spisu.

Nie są natomiast wolne od opłat pełnomocnictwa władz i urzędów samorządu terytorialnego i gospodarczego, wymienionych w częściach B i C wspomnianego spisu, ani pełnomocnictwa wszelkich państwowych lub samorządowych przedsiębiorstw, instytucji, zakładów itp., nie wymienionych w tym spisie.

Nr PK. 223 z dnia 1 grudnia 1948 r.

Umarzanie zaległych należności radiofonicznych b. radioabonentów Radiowęzłów.

W związku z zapytaniami ze strony niektórych dyrekcji okręgów p. i t. „czy umarzanie zaległych należności radiofonicznych, których ściąganie jest niemożliwe, leży w kompetencji dyrekcji p. i t. czy też Polskiego Radia, zwłaszcza odnośnie zaległości przekazanych placówkom pocztowym przez Radiowęzły“ — Ministerstwo Poczty i Telegrafów wyjaśnia co następuje: jeżeli wzywaniem dłużników radiofonicznych, niezarejestrowanych dotychczas w placówkach pocztowych, nie dało dotychczas wyników pozytywnych z powodu:

1) niemożności odnalezienia radioabonentów w/g podanych adresów,

2) wyjazdu radioabonentów bez podania adresu,

3) niezgłoszenia się mimo doręczenia wezwania lub innych powodów,

należy radioabonentów tych i ich zaległe należności radiofoniczne skreślić z wykazów przekazanych placówkom pocztowym przez Radiowęzły.

Jednocześnie należy powiadomić o tym Polskie Radio w Warszawie, przy ul. Noakowskiego 20, z podaniem powodów skreślenia, a to celem dalszego poszukiwania dłużników za pośrednictwem organów kontroli Polskiego Radia. Nr TE, 48 z dnia 5 listopada 1948 r.

Legitymowanie odbiorców przesyłek pocztowych.

Zgodnie z postanowieniem § 244 ordynacji pocztowej za dostateczną legitymację, stwierdzającą tożsamość osoby przy odbiorze przesyłek pocztowych, uważa się odpowiednio sporządzone dowody osobiste, wystawione przez wła-

dze i urzędy państwowe lub samorządowe. Powinno być dokumentami wymienionymi w § 244 ordynacji pocztowej za dostateczną legitymację należy uważać, stosownie do postanowień § 36 regulaminu dla doręczycieli i listonoszów wiejskich

(II.P.17), legitymacje dziennikarskie, wydane przez Związek Zawodowy Dziennikarzy dla swych członków, jeżeli odpowiadają warunkom przepisany dla legitymacyj, wystawianych przez władze i urzędy państwowe i samorządowe.

Równocześnie Ministerstwo Poczt i Telegrafów zezwala, aby placówki pt. za dostateczne legitymacje, stwierdzające tożsamość osób odbiorców, uznawały także i legitymacje służbowe, wystawione przez Komisję Centralną Związków Zawodowych oraz przez Zarządy Główny Związków Zawodowych dla pracowników zatrudnionych w instytucjach Związkowych jak

np. w Zarządach Związków Zawodowych, w Komisji Centralnej Zw. Zaw., w Komisjach Okręgowych Zw. Zaw. itp. (legitymacje wystawione dla członków Związku nie są dostatecznymi dokumentami legitymacyjnymi).

Legitymacja taka musi zawierać imię i nazwisko, fotografię i podpis właściciela, a poza tym nazwę instytucji związkowej, która ją wystawiła, numer, miejsce i datę wystawienia oraz odcisk pieczęci i podpis kierownika (przewodniczącego lub zastępcy) tej instytucji związkowej oraz termin ważności.

Nr PK. 220 z dnia 25 listopada 1948 r.

Zmiana w wykazie instytucji uprawnionych do nadawania przesyłek za opłatą ryczałtową.

W komunikacie Nr PK. 233 z dnia 19 sierpnia 1946 r. pt. „Wykaz instytucji uprawnionych do nadawania przesyłek za opłatą ryczałtową“ (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 11), w punkcie 5 zmienionym komunikatem Nr PK. 133 z dnia 25 lipca 1947 r. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 14) oraz

komunikatem Nr PK. 133 z dnia 12 grudnia 1947 r. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 25), w kolumnie „Data wygaśnięcia zezwolenia“—słowa „31.XII 1948 r.“ zastępuje się słowami „31.XII.1949 r.“

Nr PK. 233 z dnia 30 listopada 1948 r.

Zmiana w cenniku kartek i płatnych druków pocztowych i radiofonicznych.

W okólniku Nr PK. 125 z dnia 16 czerwca 1947 r. p. t. „Cennik kartek i płatnych druków pocztowych i radiofonicznych“ (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 12) z późniejszymi zmianami (Dz. Urz. M. P. i T. z 1947 r. Nr 21 i z 1948 r. Nr 7) skreśla się dział a) „kartki: kartka pocztowa niezależnie od wartości znaczka — 2“.

W związku z powyższym za kartkę pocztową należy pobierać tylko cenę odpowiadającą wartości wytłoczonego na niej znaczka pocztowego.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Nr PK. 225 z dnia 18 grudnia 1948 r.

KOMUNIKATY:

Zwrotne poświadczenia odbioru.

Nadawcy przesyłek za zwrotnym poświadczeniem odbioru wnoszą zażalenia do Ministerstwa Poczt i Telegrafów, w których skarżą się, że placówki pt. postępują niewłaściwie ze zwrotnymi poświadczeniami odbioru, a w szczególności nie przedstawiają tych poświadczeń do podpisu odbiorcom przesyłek i nie zwracają ich nadawcom, bądź też zwracają je ze znacznym opóźnieniem. Nietrzymanie poświadczeń we właściwym czasie zmusza nadawców do wnoszenia reklamacji i prowadzenia korespondencji, co przysparza wiele pracy zarówno klientom poczty, jak i placówkom pt. Niedociągnięcia placówek p. t. w tym zakresie są szczególnie szkodliwe w stosunku do paczek z darami od ofiarodawców zagranicznych (paczki T-wa „Care“, t. zw. paczki zagraniczne obrotu wewnętrznego itp.), gdyż zniechęcają ofiarodawców zagranicznych do dalszej pomocy w formie paczek pocztowych.

Wobec powyższego Ministerstwo P. i T. przypomina wszystkim pracownikom pt., że zgodnie

z przepisami §§ 74—76 Regulaminu ogólnego o przesyłkach pocztowych (II.P.4) przy doręczaniu lub wydawaniu przesyłki za zwrotnym poświadczeniem odbioru — odbiorca powinien pokwitować jej odbiór nie tylko na dokumencie oddawczym (np. na adresie pomocniczym, do wrodzie odbioru itd.), lecz także na zwr. poświadczeniu odbioru. Pokwitowane zwrotne poświadczenie odbioru powinien urząd pocztowy oddawczy opatrzyć odciskiem datownika i odesłać natychmiast najbliższą odprawą, pod adresem nadawcy. Jeżeli zwr. poświadczenie odbioru zaginie w czasie przewozu i nie nadejdzie do urzędu oddawczego razem z przesyłką, wówczas urząd oddawczy powinien wypełnić poświadczenie na druku nr 24, przedstawić je przy doręczaniu (wydawaniu) przesyłki do podpisu odbiorcy i pokwitowane poświadczenie odesłać, po umieszczeniu na nim odcisku datownika, pod adresem nadawcy przesyłki.

Nr PK. 220 z dnia 19 listopada 1948 r.

Wkładanie do paczek odpisów adresów.

Do działów niedoręczalnych przesyłek napływają duże ilości paczek, których wskutek zniszczenia adresów umieszczonych na opakowaniu, nie można doręczyć adresatom, ani zwrócić na-

dawcom. Paczki te mogłyby być doręczone, gdyby nadawcy zgodnie z § 59 Ordynacji Pocztovej (II.P. 3) włożyli do nich odpisy adresów.

W związku z powyższym Ministerstwo Poczt

i Telegrafów poleca placówkom p. t., aby zalecały nadawcom wkładanie do paczek kartek z odpisami adresów nadawcy i odbiorcy i zwracały uwagę na prawidłowe opakowanie paczek

t. j. dostosowane do rodzaju przesyłanej zawartości, wagi paczki oraz długości przewozu.

W sprawie tej należy przeprowadzić odpowiednią propagandę w prasie miejscowej.

Nr PK 330 z dnia 19 listopada 1948 r.

Zwolnienie sprzedawców znaczków pocztowych od podatku obrotowego.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów podaje do wiadomości, że dekretem z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym, ogłoszonym w Dzienniku Ustaw R. P. Nr 52, poz. 413, sprzedawcy znaczków pocztowych zostali z dniem 1 stycznia 1949 r. zwolnieni od podatku obroto-

wego od obrotów z tytułu sprzedaży znaczków pocztowych.

O zwolnieniu od podatku obrotowego należy poinformować wszystkich sprzedawców znaczków pocztowych.

Nr PK. 413 z dnia 17 listopada 1948 r.

Zmiany w Cenniku Czasopism.

W Cenniku Czasopism należy przeprowadzić następujące zmiany:

1. Skreślenia.

Należy skreślić: L. p. 66 Kurier Morski

L. p. 146 Robotnik Kujawski

2. Zmiany

L. p.	T y t u ł	Czasokres wydania	Miejsce wydania	Cena prenumeraty			
				mies.	kwart.	pólr.	rocz.
32	Film	dwutyg.	Warszawa, Marszałkowska 56	—	180.—	360.—	720.—
34	Gazeta Codzienna	dzien.	Kościan, Dworcowa 1	120.—	—	—	—

Nr. PK. 323 z dnia 10 grudnia 1948 r.

Sprzedaż nalepek na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża

Ustalony w komunikacie Nr PK. 421 z dnia 18 sierpnia 1948 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 18) okres sprzedaży nalepek na rzecz Polskiego

Czerwonego Krzyża przedłuża Ministerstwo Poczty i Telegrafów do dnia 31 grudnia 1949 r.

Nr PK. 421 z dnia 16 grudnia 1948 r.

Poszukiwanie dłużników.

Następujący dłużnicy są poszukiwani przez Dyрекcję Okręgu Poczty i Telegrafów:

w Katowicach:

- Schromm Adolf, b. abon. stac. telef. w Gliwicach, ur. 16.9. 1906 r. w Krakowie s. Alfreda i Anieli.

w Szczecinie:

- Kluge Stefania, b. prac. umysł. w Upt.

Szczecin 5, ur. 9.5 1926 r. w Poznaniu c. Mariana i Apolonii.

W razie uzyskania wiadomości o miejscu pobytu wymienionych osób należy o tym zawiadomić właściwą Dyрекcję Okręgu Poczty i Telegrafów.

Nr Pr. 12/48 z dnia 6 grudnia 1948 r.

Legitymacje unieważnione.

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

Wystawione przez Dyr. Okr. P. i T.	Nr legitym.	Nazwisko i imię	Stanowisko służbowe	Miejsce służbowe
Lublin	858	Kamińska Józefa	żona kontr. prac. fiz.	Up. Lublin 1
Wrocław	1971	Bałabański Feliks	prów. asyst.	Upt. Bystrzyca
„	1903	Misiak Roman	kontr. prac. fiz.	Upt. Legnica 1
„	4562	Szczepaniak Edward	st. eksped.	RUTT Wałbrzych

O osobach legitymujących się unieważnionymi dokumentami należy zawiadomić organa MO, dokument zaś odebrać i przesłać właściwej Dyрекcji Okręgu Poczty i Telegrafów lub Ministerstwu Poczty i Telegrafów.

Nr Pr. 12/48 z dnia 6 grudnia 1948 r.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczty i Telegrafów, Warszawa, pl. Małachowskiego 2.

Wpłaty za Dziennik Urzędowy należy skutecznie na konto czekowe P. K. O. Nr I — 3000.

Prenumerata wynosi kwartalnie 200 zł, półrocznie 400 zł, rocznie 800 zł.